

Aatepuuro ei vatsaa täytä

(Uutispäivä Demari 18.3.2009)

Jos ilmasto tosiaan muuttuu, täytyy maailman kymmenettuhannet tärkeät kasvilajikkeet jalostaa nopeasti uudelleen.

Kohta meitä on yhdeksän miljardia, ja ruokaa on vuonna 2030 tuotettava puolet enemmän, toteaa Maailman elintarvikejärjestö FAO. Jos olot maailman tärkeillä tuotantoalueilla huononevat, kuten ennustellaan, on ennen kokemattomia nälkäkuureja tiedossa köyhissä maissa.

Mutta huolet pois! Ravinnon tuotantoa ei pidä lisätä, sillä johtaja **Hans Herren** järjestää kehitysmaiden köyhille ”vähemmän ja parempaa” ruokaa. Näin vakuutetaan IPS-uutistoimiston artikkelissa ”Ilmastonmuutos kurittaa maailman maataloutta” (Uutispäivä Demari 5.3.).

”Herra Herrenin täyskäännös” tehdään luomutuotannolla. Näinhän se käy?

Luomuhinnoilla köyhäkin hoikistuu Mikki-hiiren periaatteella: ”Maksat enemmän, syöt vähemmän”.

Luomua kotimaassa 4.3. (Stockmann Herkku): lanttu 7,45 eur/kg (tavallinen 1,29 eur/kg), keräkaali 5,29 (1,35), parsakaali 5,88 (1,59), maustekurkku 10,00 (2,55), paprika 8,33 (3,35), peruna 1,48 (0,85), banaani 2,75 (1,49), maissintähkät 11,25 (5,75), sekä bataatti eli ”köyhän miehen peruna” 16,11 (3,30).

Luomun hehtaarisato Suomessa on noin puolet normaaliviljelyn satotasosta – syysvehnä 39 %, kevätvehnä 52 %, ruis 60 %, ohra 57 %, kaura 61 %, rypsi 60 %, herne 56 %, ja peruna 49 % (Tike 2008).

Täällä luomutuotanto käy helpommin kuin tropiikissa, missä köyhät kansat asuvat tautien ja tuholaisien parissa.

Vallattu peltoala on maatalouden suurin suonenisku maailman luonnolle. Aura on aseemme, ja kehitysmaiden köyhillä myös ekosysteemin tuhopoltto.

Jos nykyiseltä peltoalalta osataan tuottaa puolet vähemmän elintarvikkeita, syödään luonto: viimeiset sademetsät raivataan viljelyyn.

Biologia ja aate on hengenvaarallinen yhdistelmä, kertoo maailmanhistoria. Puolet vähemmän ruokaa elättäisi puolet vähemmän väkeä. Sodatkin auttaisivat ihmislajin harventamisessa, mainostavat ”syväekologit”, kuten meillä bongari Linkola.

Jos ilmasto tosiaan muuttuu, täytyy maailman kymmenettuhannet tärkeät kasvilajikkeet jalostaa nopeasti uudelleen. Viljelykasvit on päivitettävä uusiin ekolokeroihin sopiviksi. Kasvilajikkeisiin on jalostettava kuivan-, suolan-, tulvan-, ja kylmänkestävyyttä, jotka niiltä nyt puuttuvat. On myös tehostettava viljelykasvien vastustuskykyä ärhäköityville taudeille ja tuholaisille.

Ruokakasvien ravintoarvoa pitää kohentaa kasvinjalostuksella, jotta köyhät ihmiset voisivat saada kaikki välttämättömät ravintoaineet päivän ainoasta ateriastaan. Bioenergiakasvien tuottavuutta ja

tehokkuutta täytyy radikaalisti parantaa, jotta niiden tuotannosta voisi tulla taloudellisesti, eettisesti ja ekologisesti kestävää.

Näistä biologian haasteista ovat maailman kasvitiedejärjestöt yksimielisiä. Näköpiirissä oleviin uhkiin voidaan ehkä vastata, mutta ilman parasta modernia luonnontiedettä se ei onnistu.

Aatepuuro ei nälkää karkoita, eivätkä elontiedettä torjuvat liikkeet jalosta kasvilajikkeita. Bio-tutkimusten kitkeminen on niiden toimialaa – puolet biologien kenttäkokeista tärvellään Euroopassa joka vuosi.

Herren ei osaa kasvibiologiaa mutta tunnetaan kasvinjalostuksen vastustajana: se muka ”puuhaa oireiden parissa eikä tuo apua itse tautiin”.

Väitteessä ei ole järkeä. Tuottavuuden huimasta kasvusta maataloudessa 10 000 vuoden aikana puolet on saatu viljelymenetelmien parantamisen, puolet taas kasvinjalostuksen ansiosta. Elämme epävarmoja aikoja, ja tänään jalostuksen vastuu on suurempi.

Maailman pelastamiseksi tarvitaan niitä satoja biotieteen läpimurtoja, jotka nyt pölyttyvät yliopistojen hyllyillä käyttöönottoa odottamassa, vastustajien myyttitehtailun myrkyttäminä (www.geenit.fi/Nic08Laht.pdf).

Joitakin kymmeniä niistä on esitelty Tieteen Päivien luennoissa (www.geenit.fi/TP090109.pdf).

Jussi Tammissola
Kasvinjalostuksen dosentti

Kuva (Arja Jokiaho): Moni mökkiläinen kasvattaa Suomessa itsekin elintarvikkeita.